

Sygn. akt VII P 271/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2012 roku

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący:	Sędzia SR Marta Łopuszyńska
Ławnicy:	Stanisława Szyszka, Maria Sobieszcańska
Protokolant:	st.sekr. Karolina Dąbska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2012 roku w L. (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko S. O. w L. (...)

o odszkodowanie i ustalenie

I. zasądza od pozwanego S. O. w L. (...) na rzecz powódki A. Z. kwotę 13999,14 (trzynaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych czternaście groszy) z tytułu odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. ustala, że powódce A. Z. od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 25 lutego 2009 roku przysługuje VI stawka wynagrodzenia zasadniczego, zaś od dnia 26 lutego 2009 roku przysługuje VII stawka wynagrodzenia zasadniczego;

III. wyrokowi w pkt I do kwoty 11928,16 (jedenaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia osiem złotych szesnaście groszy) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt. VII P 271/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 1 lutego 2012 roku powódka A. Z. domagała się od pozwanego S. O. w L. (...) zasądzenia kwoty 13.999,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od daty doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż pozostaje w stosunku pracy z pozwanym S. O. w L. (...) na podstawie powołania postanowieniem Prezydenta RP od marca 1999 roku. Pozwany ustalił, że od stycznia 2009 roku, z powołaniem się na art. 1-3 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U Nr 56, poz.459) przysługuje powódce wynagrodzenie w V stawce. Postępowanie

pozwanego względem powódki ma charakter dyskryminacyjny, gdyż powódka została postawiona w gorszej sytuacji niż inni sędziowie z mniejszym stażem pracy, zarówno ogólnym, jak i w sądzie okręgowym. W stawce V od dnia 1 stycznia 2009 roku zostały bowiem ustalone również wynagrodzenia innych sędziów, którzy w tym dniu mieli staż pracy w S. O. od 5 do 10 lat. Sędziowie wydziału, w którym pracuje powódka, w osobach A. C. (1), R. H. i Z. C., otrzymują wynagrodzenia w stawkach wyższych lub tych samych co powódka, mimo krótszego stażu pracy, zarówno ogólnego, jak w sądzie okręgowym. Sędziom, którzy na przestrzeni roku 2009 osiągnęli 5 letni staż pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego przyznano stawkę wynagrodzenia zasadniczego szóstą, a co za tym idzie wypłacono im również stosowne wyrównania wynagrodzeń zasadniczych i innych składników wynagrodzenia. Ta reguła ma nadal zastosowanie i tak sędzia z dwudziestoletnim stażem pracy, który otrzymał nominację na sędziego sądu okręgowego w lipcu 2006 roku, od lipca 2011 roku, otrzymuje wynagrodzenie w stawce szóstej. By nie być w gorszej sytuacji od sędziów z krótszym stażem pracy powódka powinna otrzymywać wynagrodzenie w stawce szóstej od stycznia 2009 roku i w stawce siódmej od marca 2009 roku. Mimo wystąpienia do pozwanego powódka nie uzyskała zmiany stawek wynagrodzenia. Takie postępowanie, zdaniem powódki, jest zakazane przez art. 11⁽³⁾ kp a pozwany dopuścił się bezpośredniej dyskryminacji wobec niej, z uwagi na wypłatę niższego wynagrodzenia. W związku z powyższym powódka dochodzi odszkodowania, o jakim mowa w art. 18^(3d) kp. Powódka wykazała, że poniosła szkodę w wysokości 13.999,14 zł (pozew –k.1-6).

W odpowiedzi na pozew pozwany pracodawca nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz przyznanie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż powódka pełniła obowiązki sędziego w S. O. w L. (...), przy czym jej staż pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego wynosił 9 lat, zaś ogólny staż pracy, łącznie z asesurą - 25 lat. Wynagrodzenie powódki zostało ustalone zgodnie z art. 10 ust. 1-3 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 56, poz. 459) z dniem 1 stycznia 2009 roku w stawce V, a od 26 lutego 2009 roku w stawce VI.

Następnie pozwany przytoczył treść art. 10 ust. 1 cytowanej ustawy i wyjaśnił, iż z dniem 1 stycznia 2009 roku wynagrodzenie zasadnicze sędziów sądów rejonowych należało określić w stawkach od pierwszej do czwartej, wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów okręgowych należało określić w stawkach od czwartej do siódmej, sędziów sądów rejonowych należało określić w stawkach od pierwszej do czwartej, a wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów apelacyjnych w stawkach od siódmej do dziesiątej, według zasad określonych w ust.2-4. W myśl ust.2 art. 10, stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 roku, jeżeli jest to korzystniejsze – staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach – ogólny staż pracy. Uwzględnienie jednak stażu ogólnego nie mogło stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej. Z tabeli stanowiącej załącznik nr 3 do ustawy wynika, że sędziemu sądu okręgowego, którego staż pracy na zajmowanym stanowisku wynosi powyżej 5 do 10 lat ustala się wynagrodzenie zasadnicze w stawce V. Pozwany podniósł, iż pomimo posiadania przez powódkę ogólnego stażu pracy dłuższego niż 25 lat wyższa stawka wynagrodzenia zasadniczego nie mogła zostać przyznana z uwagi na treść powołanych przepisów. Ze względu na ogólny staż pracy (powyżej 15 lat) sędziemu sądu okręgowego mogła być przyznana bowiem co najwyżej V stawka wynagrodzenia zasadniczego. Pozwany podkreślił także, iż przepisy przejściowe zawarte w wyżej powołanej ustawie, w tym art. 10 nakazujący ustalić wynagrodzenie zasadnicze sędziów w odpowiedniej stawce, miały jednorazowe zastosowanie i nakazywały ustalić wynagrodzenie wstecznie na dzień 1 stycznia 2009 roku i tylko na ten dzień. W świetle zapisów tej ustawy nabycie wynagrodzenia zasadniczego w kolejnych stawkach następuje na zasadach określonych w art. 91a §1 3 Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zgodnie z powołanym przepisem wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku. Tym samym chybiony jest zarzut powódki o nierównym traktowaniu w zakresie wynagradzania. Stosowanie się przez pracodawcę do obowiązujących przepisów nie może być, zdaniem pozwanego, uznane za przejaw dyskryminacji. Pozwany wskazał także, iż przepis art. 10 ustawy nie był zmianą systemową lecz zastosowany tam mechanizm miał zastosowanie jednorazowe a wszystkie jego skutki zostały skonsumowane z dniem 1 stycznia 2009 roku. Stosownie zaś do treści art. 18^{3b} § 3 kp nie stanowią zasady równego

traktowania w zatrudnieniu działania podejmowane na jakiś czas, zmierzające do wyrównania szans wszystkich lub znacznej części pracowników wyróżnionej z jednej lub kilku przyczyn określonych w art. 18^{3a} kp, przez zmniejszenie na korzyść takich pracowników faktycznych nierówności, w zakresie określonym w przepisie. Pozwany powołał się także na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2010 roku (sygn. akt. K 63/07) dopuszczający różnicowanie pracowników, gdy waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie sytuacji podmiotów pozostaje w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego traktowania. Na koniec pozwany wskazał, iż system przyznawania kolejnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, wynikający z art. 91a§3 prawa o ustroju sądów powszechnych zakłada, że ocena podobieństwa sytuacji w zakresie wynagradzania sędziów zajmujących takie samo stanowisko służbowe musi być dokonywana z uwzględnieniem pewnego okresu wykonywania obowiązków, w którym wynagrodzenie zasadnicze sędziów nie ulega zmianie. Stosowanie tego systemu prowadzi do jednakowego traktowania sędziów w zakresie wynagrodzenia zasadniczego pomimo posiadania przez nich różnego (do pięciu lat) stażu pracy na danym stanowisku. Reasumując pozwany wskazał, iż powództwo jest nieuzasadnione i zasługuje na oddalenie.

W piśmie procesowym z dnia 7 marca 2012 roku powódka rozszerzyła powództwo i poza dochodzonym odszkodowaniem wniosła o ustalenie, że od dnia 1 stycznia 2009 roku przysługuje jej wynagrodzenie zasadnicze w stawce VI, zaś od dnia 26 lutego 2009 roku w stawce VII. Powódka powołała się przy tym na stanowisko wyrażone w uzasadnieniu do wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 24 lutego 2011 roku (sygn. akt IV Pa 65/10), w treści którego stwierdzono, że „realizacja intencji ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy – Prawo o ustroju Sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw winna prowadzić do wypełniania wynikającej z art. 91 § 1 ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2007 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych zasady, której jedynymi czynnikami różnicującymi wysokości wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie są – staż pracy lub pełnione funkcje. Stąd, dla uniknięcia niesłusznego zróżnicowania wynagrodzeń sędziów w oderwaniu od ogólnego stażu na zajmowanym stanowisku sędziego lub równorzędnym stanowisku prokuratora, przy interpretacji jej uregulowań należy dać pierwszeństwo wykładniom systemowej oraz celowościowej, a nie literalnej” (pismo powódki –k.27-28).

Na rozprawie w dniu 17 września 2012 roku powódka popierała powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powódka A. Z. została mianowanym asesorem sądowym w okręgu S. O. w L. (...) (wówczas S. W. w L. (...)) z dniem 16 marca 1984 roku. Swoje obowiązki wykonywała w S. R. w K. (...). W dniu 30 stycznia 1987 roku powódka została powołana na stanowisko sędziego S. R. w K. (...). Z dniem 26 lutego 1999 roku powódka została powołana na stanowisko sędziego S. O. w L. (...) (okoliczności niesporne, dokumenty zawarte w aktach osobowych powódki części B).

Pismem z dnia 22 kwietnia 2009 roku Prezes S. O. w L. (...) na podstawie art. 10 pkt (powinno być ust.) 1-3 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 56, poz. 459) ustalił wynagrodzenie zasadnicze powódki z dniem 1 stycznia 2009 roku w stawce V, przy zastosowaniu mnożnika 2,50 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2008 roku wynoszącego 2.951,36 zł, tj. w kwocie 7.378,40 zł miesięcznie (pismo – k.365 część B akt osobowych powódki).

Na dzień 1 stycznia 2009 roku staż ogólny powódki na stanowisku sędziego (uwzględniający pełnienie czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego) wynosił 24 lata, osiem miesięcy i 29 dni. Natomiast staż pracy powódki na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) wynosił wówczas 9 lat, 10 miesięcy i 6 dni. 10-letni staż pracy powódki w sądzie okręgowym, uprawniający zgodnie z powoływaną powyżej ustawą do stawki VI zaszeregowania upływał w dniu 26 lutego 2009 roku (zestawienie – k. 36-38, pismo z 22 kwietnia 2009 roku – k. 365 część B akt osobowych powódki).

Na dzień 1 stycznia 2009 roku w S. O. w L. (...) było zatrudnionych ponad 100 sędziów. 47 z nich otrzymało w tej dacie V stawkę wynagrodzenia zasadniczego. Byli to :

1. D. A., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 2 lata, osiem miesięcy i 4 dni;
2. B. B., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 19 lat i 3 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 8 lat, dziewięć miesięcy i 24 dni;
3. A. C. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 9 miesięcy i 18 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata i 17 dni;
4. E. C., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 18 lat, 1 miesiąc i 18 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 6 lat i 13 dni;
5. A. C. (2), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat i 4 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 5 lat i 6 miesięcy;
6. D. W., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 11 miesięcy 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 6 miesięcy i 9 dni;
7. E. D. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 21 lat, 11 miesięcy i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 6 miesięcy i 9 dni;
8. J. D. (1), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 20 lat, 7 miesięcy i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 6 lat, 9 miesięcy i 20 dni;
9. D. D., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 5 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 6 lat i 13 dni;
10. A. F. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 17 lat i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 2 lata, 5 miesięcy i 12 dni;
11. B. G., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat i 29 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 1 miesiąc i 28 dni;
12. P. G., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 19 lat, 10 miesięcy i 15 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 6 miesięcy i 9 dni;
13. E. G., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 1 miesiąc i 28 dni;
14. R. H., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 2 miesiące i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata 17 dni;
15. J. J., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 6 miesięcy i 9 dni;
16. I. P., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 18 lat i 12 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 6 lat, 11 miesięcy i 16 dni;
17. E. J., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 1 miesiąc i 28 dni;
18. M. K. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 23 lata i 5 miesięcy, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 5 lat, 4 miesiące 5 dni;

19. M. K. (2), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 23 lata, 11 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 10 lat, 10 miesięcy i 27 dni;
20. E. K., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 20 lat, 9 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 6 miesięcy i 9 dni;
21. M. K. (3), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata i 11 miesięcy, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 5 lat i 6 miesięcy;
22. G. K., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 21 lat, 2 miesiące i 18 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 6 lat, 11 miesięcy i 16 dni;
23. Z. K., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 23 lata, 2 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata i 17 dni;
24. G. L., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 25 lat, 6 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 7 lat, 6 miesięcy i 2 dni;
25. A. M. (1), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 16 dni;
26. T. M., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 21 lat, 2 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 7 lat, 11 miesięcy i 13 dni;
27. E. D. (2), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 21 lat, 4 miesiące i 29 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata i 17 dni;
28. P. M., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 17 lat, 8 miesięcy i 17 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 5 lat i 6 miesięcy;
29. E. P., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat, 4 miesiące i 19 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata i 17 dni;
30. B. H., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat i 3 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 16 dni;
31. J. O., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 26 lat, 11 miesięcy i 3 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 9 lat, 7 miesięcy i 19 dni;
32. E. T., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 26 lat, 9 miesięcy i 19 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 8 lat, 7 miesięcy i 6 dni;
33. B. P., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata, 3 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 7 lat, 6 miesięcy i 2 dni;
34. B. R., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 26 lat, 10 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 8 lat, 9 miesięcy i 24 dni;
35. P. R., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 20 lat i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 11 miesięcy i 18 dni;
36. A. S., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata, 9 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 11 miesięcy i 18 dni;

37. L. Ż., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 14 lat i 18 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 5 lat, 3 miesiące i 1 dzień;
38. K. S., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 17 lat, 8 miesięcy i 18 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 8 lat, 9 miesięcy i 5 dni;
39. M. S. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 21 lat, 2 miesiące i 14 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 9 lat, 8 miesięcy i 22 dni;
40. J. S. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 17 lat, 11 miesięcy i 3 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 7 lat, 11 miesięcy i 13 dni;
41. J. S. (2), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 20 lat, 9 miesięcy i 6 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 6 miesięcy i 9 dni;
42. W. Ś., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 2 miesiące i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 4 lata, 11 miesięcy i 18 dni;
43. I. T., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 11 miesięcy i 3 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 7 lat, 11 miesięcy i 13 dni;
44. M. T. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 23 lata, 1 miesiąc i 4 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 6 lat, 11 miesięcy i 17 dni;
45. W. T., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 18 lat, 6 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 2 lata, 8 miesięcy i 4 dni;
46. J. W., , która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 15 lat, 8 miesięcy i 23 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 2 lata, 8 miesięcy i 4 dni;
47. powódka A. Z., , która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 24 lata, 8 miesięcy i 29 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 9 lat, 10 miesięcy i 6 dni.

Natomiast 20 sędziów miało ustalonych na dzień 1 stycznia 2009 roku VI stawkę zaszeregowania. Byli to następujący sędziowie :

1. A. A., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 16 lat, 2 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 11 miesięcy i 7 dni,
2. J. C., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 32 lata, 3 miesiące i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 11 miesięcy i 8 dni,
3. J. D. (2), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 20 lat, 2 miesiące i 17 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 9 miesięcy i 10 dni,
4. A. F. (2), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata, 9 miesięcy i 9 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 12 lat, 6 miesięcy i 12 dni,
5. M. K. (4), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 34 lata, 3 miesiące i 10 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 4 miesiące i 4 dni,
6. E. W. (1), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata, 2 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 13 lat, 6 miesięcy i 18 dni,

7. A. K., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 17 lat, 1 miesiąc i 24 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 10 lat, 10 miesięcy i 27 dni,
8. B. K., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 26 lat, 4 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 12 lat, 8 miesięcy i 27 dni,
9. M. K. (5), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 19 lat, 19 miesięcy i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 11 miesięcy i 7 dni,
10. E. Ł., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 20 lat, 5 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 11 miesięcy i 7 dni,
11. A. M. (2), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 32 lat i 17 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 14 lat, 2 miesiące i 21 dni,
12. M. P., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 22 lata, 6 miesięcy i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 11 miesięcy i 7 dni,
13. I. J., która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 29 lat, 9 miesięcy i 17 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 14 lat, 11 miesięcy i 6 dni,
14. J. R., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 24 lata, 1 miesiąc i 17 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 13 lat, 6 miesięcy i 18 dni,
15. M. S. (2), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 19 lat, 3 miesiące i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 11 miesięcy i 7 dni,
16. M. S. (3), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 17 lat, 8 miesięcy i 25 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 11 lat, 9 miesięcy i 1 dzień,
17. A. Ś. który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 19 lat, 9 miesięcy i 1 dzień, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 13 lat, 1 miesiąc i 28 dni,
18. M. T. (2), który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 25 lat, 9 miesięcy i 2 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 13 lat, 6 miesięcy i 18 dni,
19. E. W. (2), która miała staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 23 lata, 2 miesiące i 10 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 12 lat, 6 miesięcy i 1 dzień,
20. K. W., który miał staż pracy na stanowisku sędziego wynoszący 19 lat, 10 miesięcy i 25 dni, a na stanowisku sędziego S. O. w L. (...) 14 lat, 5 miesięcy i 18 dni.

Powódka nabyła stawkę VI zaszeregowania z dniem 26 lutego 2009 roku, kiedy minął jej 10-letni staż pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego. Pismem z dnia 22 kwietnia 2009 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało ustalone w stawce VI, przy zastosowaniu mnożnika 2,65 przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2008 roku wynoszącego 2.951,36 zł w kwocie 7.821,10 zł miesięcznie (pismo z 22 kwietnia 2009 roku – k. 365 część B akt osobowych powódki).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, w oparciu o powołane dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i aktach osobowych powódki. Sąd uznał za wiarygodne przedstawione w stanie faktycznym dowody z dokumentów, gdyż nie były kwestionowane przez strony.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że okoliczności stanu faktycznego nie były w niniejszej sprawie sporne. Sporna była jedynie ocena prawna stanu faktycznego.

Sąd Rejonowy, zważył co następuje:

W dniu 21 kwietnia 2009 roku weszła w życie – z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 roku, ustawa z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 56, poz. 459).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy, z dniem 1 stycznia 2009 roku wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów rejonowych określa się w stawkach od I do IV, wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów okręgowych - w stawkach od IV do VII, a wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów apelacyjnych - w stawkach od VII do IX, według zasad określonych w ust. 2-4.

Przepis art. 10 ust. 2 tej ustawy stanowi, że stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 roku, a jeżeli jest to korzystniejsze - staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce VI i VII, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego - w stawce IX i X. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy.

stanowisko	staż pracy na danym stanowisku	ogólny staż pracy	stawka wynagrodzenia zasadniczego
sędzia sądu rejonowego	do 5 lat	do 5 lat	pierwsza
powyżej 5 do 10 lat	powyżej 5 do 10 lat	druga	
powyżej 10 do 15 lat	powyżej 10 do 15 lat	trzecia	
powyżej 15 lat	powyżej 15 lat	czwarta	
sędzia sądu okręgowego	do 5 lat	do 15 lat	czwarta
powyżej 5 do 10 lat	powyżej 15 lat	piąta	
powyżej 10 do 15 lat	nie uwzględnia się	szósta	
powyżej 15 lat	nie uwzględnia się	siódma	
sędzia sądu apelacyjnego	do 5 lat	do 25 lat	siódma

powyżej 5 do 10 lat	powyżej 25 lat	ósma	
powyżej 10 do 15 lat	nie uwzględnia się	dziewiąta	
powyżej 15 lat	nie uwzględnia się	dziesiąta	

Natomiast z art. 10 ust. 3 tej ustawy wynika, że do ogólnego stażu pracy wlicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego, a także czas pozostawania poza zawodem sędziowskim, jeżeli spowodowane było represjami za polityczną postawę sędziego, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 roku.

Z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98 poz.1070, w wersji określonej ustawą z dnia 20 marca 2009 roku) wynika, że wysokość wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje. W § 1c tego przepisu wskazano natomiast, że podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), z zastrzeżeniem § 1d.

W art. 91a § 1 tej ustawy (w wersji określonej ustawą z 20 marca 2009 roku) wskazano natomiast, że sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie rejonowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce I. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie okręgowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce IV, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce IV albo V - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, V albo VI. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie apelacyjnym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce VII, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce VII albo VIII - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, VIII albo IX. § 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli przed objęciem stanowiska sędziowskiego sędzia zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko sędziowskie lub prokuratorskie, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio. W przepisie art. 91a § 3 tej ustawy wskazano, że wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim. Natomiast, stosownie do postanowień art. 91a § 4 ustawy, do okresu pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego dolicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego.

Z art. 91a § 5 tej ustawy wynika, że sędziemu, któremu z chwilą objęcia stanowiska w sądzie okręgowym przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce IV albo V, a także sędziemu, któremu z chwilą objęcia stanowiska w sądzie apelacyjnym przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce VII albo VIII, do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia w stawce bezpośrednio wyższej zalicza się okres pracy na stanowisku bezpośrednio niższym, w którym sędziemu przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, III albo IV, VI albo VII.

Zgodnie zaś z treścią art. 18^{3a} § 1 kp, pracownicy powinni być równo traktowani w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania oraz dostępu do szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, w szczególności bez względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie, orientację seksualną, a także bez względu na zatrudnienie na czas określony lub nieokreślony albo w pełnym lub w niepełnym wymiarze czasu pracy. Norma ta powtarza i uzupełnia zakaz dyskryminacji określony w sposób ramowy w art. 11³ kp.

Powołany przepis reguluje kwalifikowaną formę nierównego traktowania

w zatrudnieniu – dyskryminację, w odróżnieniu od formy prostej - nierównego traktowania określonej w art. 11² kp. Nierówne traktowanie polega bowiem na odmiennym traktowaniu osób znajdujących się w takiej samej sytuacji, zaś dyskryminacja polega dodatkowo na tym, że następuje to z uwagi na cechę pracownika, np. wiek, płeć, rasę lub niedozwolone kryterium, np. zatrudnienie w niepełnym wymiarze lub na czas określony (por. w tym zakresie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 roku, II PK 14/07, OSNP z 2008 roku, nr 21-22 poz. 311).

Stosownie natomiast do treści art. 18^{3b} § 1 kp za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu, z zastrzeżeniem § 2-4, uważa się różnicowanie przez pracodawcę sytuacji pracownika z jednej lub kilku przyczyn określonych w art. 18^{3a} § 1, którego skutkiem jest w szczególności:

- 1) odmowa nawiązania lub rozwiązanie stosunku pracy,
- 2) niekorzystne ukształtowanie wynagrodzenia za pracę lub innych warunków zatrudnienia albo pominięcie przy awansowaniu lub przyznawaniu innych świadczeń związanych z pracą,
- 3) pominięcie przy typowaniu do udziału w szkoleniach podnoszących kwalifikacje zawodowe
 - chyba że pracodawca udowodni, że kierował się obiektywnymi powodami.

Mając na uwadze powyższe, nie można mieć wątpliwości, że wysokość wynagrodzenia zasadniczego sędziego jest zależna tylko i wyłącznie od stażu pracy (por. art. 91 ust. 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych). Pojęcie „staż pracy” może być różnie rozumiane. Można tak określać cały okres zatrudnienia danego pracownika (tzw. ogólny staż pracy, czyli staż pracy u wszystkich pracodawców), jak i też np. staż pracy u danego pracodawcy (tzw. zakładowy staż pracy), jak i też staż pracy u określonych pracodawców (np. staż pracy tylko w sądownictwie). Ustawodawca, wprowadzając w art. 91 ust. 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, pojęcie „staż pracy” miał na uwadze : staż pracy na stanowisku sędziego (z włączeniem okresu powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego) czyli „ogólny staż pracy” oraz staż pracy w danym sądzie czyli „staż pracy na danym stanowisku” (por. załącznik nr 3 do ustawy z 20 marca 2009 roku). Z powyższego wynika, że im dłuższy dany sędzia ma ogólny staż pracy, jak i staż pracy na danym stanowisku, to powinien otrzymywać wyższe wynagrodzenie zasadnicze. Nie można się zatem zgodzić z twierdzeniem, że w przedmiotowej sprawie cechą istotną (relewantną) różnicującą wynagrodzenia sędziów jest tylko posiadany przez sędziego ogólny staż pracy. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego sędziów zależy bowiem zarówno od stażu pracy sędziego na danym stanowisku, jak i ogólnego stażu pracy, w rozumieniu cyt. powyżej ustawy. Te dwie przesłanki powinny być brane pod uwagę łącznie, przy ustalaniu wynagrodzenia sędziego. W tabeli, która stanowi załącznik nr 3 do ustawy z dnia 20 marca 2009 roku, wskazano, że przy ustalaniu stawki zaszeregowania V dla sędziego sądu okręgowego uwzględnia się staż pracy na danym stanowisku (powyżej 5 do 10 lat), ogólny staż pracy powyżej 15 lat, zaś przy ustalaniu stawki zaszeregowania VI, uwzględnia się staż pracy na danym stanowisku powyżej 10 do 15 lat, a ogólnego stażu pracy nie uwzględnia się. Ustawodawca najpierw zatem (por. art. 91 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych) ustalił dwie przesłanki, w oparciu o które określa się wynagrodzenia dla sędziów, czyli ogólny i zakładowy staż pracy, a następnie nakazał – przy określaniu wynagrodzeń pewnej grupy sędziów – stosować tylko jedną z tych przesłanek.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że powódka powinna otrzymywać wynagrodzenie zasadnicze w takiej wysokości, jaką otrzymują inni sędziowie, zatrudnieni w pozwanym S. O. w L. (...), a którzy mają taki sam lub zbliżony ogólny staż pracy na stanowisku sędziego i u pozwanego pracodawcy. Tymczasem wyniki niniejszego postępowania prowadzą do wniosku, że pozwany pracodawca odmiennie potraktował pracowników znajdujących się w tej samej sytuacji. Nie ulega przy tym wątpliwości, że wszyscy sędziowie zatrudnieni w pozwanym S. O. w L. (...) wykonują tą samą pracę i w tym samym wymiarze. Ich wynagrodzenia zasadnicze, powinien zatem różnicować jedynie staż pracy.

Z ustaleń dokonanych w toku sprawy wynika, że w pozwanym S. O. w L. (...) są zatrudnieni sędziowie, którzy posiadają dużo krótszy staż pracy na danym stanowisku i krótszy ogólny staż pracy, a pomimo to, na dzień 1 stycznia 2009 roku otrzymali V stawkę wynagrodzenia zasadniczego. Sędzia D. A. już od 1 stycznia 2009 roku otrzymywał wynagrodzenie

zasadnicze w stawce V zaszerogowania, chociaż jego staż pracy (liczony w latach) wynosił wówczas 16 lat (ogólny staż) i 2 lata i 8 miesięcy (jako sędzia sądu okręgowego). Podobnie, przykładowo : sędzia A. C. (1), która miała 16-letni ogólny staż pracy i 4-letni w sądzie okręgowym, sędzia A. C. (2), który miał 15 – letni staż ogólny i 5 – letni staż w sądzie okręgowym, sędzia D. (...), która miała prawie 17 – letni staż ogólny i 4 letni staż w sądzie okręgowym, sędzia D. D., która miała 16- letni staż ogólny i 6 – letni staż w sądzie okręgowym, sędzia B. G., która miała 15 – letni staż ogólny i 4 – letni staż w sądzie okręgowym, sędzia J. J. który miał 15 – letni staż ogólny i 4 – letni w sądzie okręgowym, sędzia A. M. (1), który miała 15 – letni staż ogólny i 16 – dniowy w sądzie okręgowym, sędzia P. – H., która miała 15 letni staż ogólny i 16 – dniowy w sądzie okręgowym i sędzia L. (...), która miała 14 – letni staż ogólny i 5 –letni w sądzie okręgowym. Konsekwencją przyznania w dacie 1 stycznia 2009 roku stawki V, było uzyskanie w stosunkowo krótkim czasie, stawki kolejnej – VI, w przypadku sędziów o znacznie niższym stażu ogólnym i stażu w sądzie okręgowym niż powódka. Odnosi się to do sędziów – A. C. (1) (z dniem 15 grudnia 2009 roku), D. W. (z dniem 23 czerwca 2009 roku).

Analiza złożonego przez pozwanego wykazu prowadzi także do wniosku, że sędziowie o znacznie niższym niż powódka stażu ogólnym, a porównywalnym stażu w sądzie okręgowym od 1 stycznia 2009 roku mieli ustaloną stawkę VI. Byli to sędziowie – A. K., ogólny staż – 17 lat, staż w sądzie okręgowym – 10 lat, 10 miesięcy, M. K. (5), ogólny staż – 19 lat, 11 miesięcy, staż w sądzie okręgowym – 11 lat i 11 miesięcy, M. S. (3), ogólny staż 17 lat i 8 miesięcy, staż w sądzie okręgowym – 11 lat i 9 miesięcy.

Z powyższego wynika, że powódka była nierówno traktowana w zatrudnieniu. W konsekwencji przyznania jej V stawki zaszerogowania, otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w tej samej wysokości, co sędziowie o krótszym stażu pracy ogólnym, jak i w sądzie okręgowym. Powyższego nie zmienia okoliczność, że powódka od 26 lutego 2009 roku, uzyskała VI stawkę. Gdyby bowiem, miała przyznaną od stycznia 2009 roku stawkę VI, to od 26 lutego 2009 roku miałaby przyznaną stawkę VII.

Skoro ustawodawca sam określił, że wysokość wynagrodzenia zasadniczego sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie ma różnicować staż pracy (por. art. 91 § 1 ustawy- Prawo o ustroju sądów powszechnych), to literalna wykładnia tego przepisu w kontekście ustaleń dokonanych w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że cel ten został zaprzeczony. Zgodzić się przy tym należy z tym, że orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, jak i Sądu Najwyższego, dopuszcza dyferencjację uprawnień podmiotów wyłącznie usprawiedliwioną obiektywnymi przesłankami. Sąd Rejonowy nie znajduje natomiast żadnych przesłanek do uznania, że powódka powinna otrzymywać niższe wynagrodzenie od sędziów, zatrudnionych w tym samym sądzie, a którzy mają krótszy staż pracy ogólny i w danym sądzie czy też, że powinna otrzymywać wynagrodzenia zasadniczego na takim samym poziomie, jak sędziowie o dużo niższym stażu pracy, tak ogólnym, jak i w pozwanym S. O.. Zgodzić się wobec tego należy z tym, że powódka jest traktowana pod względem wysokości wynagrodzenia za pracę gorzej niż sędziowie z krótszym stażem pracy, zarówno w sądach rejonowych i okręgowych, jak i w sądzie apelacyjnym, mimo takiego samego zakresu obowiązków.

Przytoczone powyżej argumenty świadczą o nierównym traktowaniu powódki w zatrudnieniu. Wymaga przy tym jednak podkreślenia fakt, że to nie pozwany pracodawca, czyli S. O. w L. (...) spowodował, że do tej sytuacji doszło. To ustawodawca określił w ten sposób zasady wynagradzania sędziów, że skutkiem tego było nierówne traktowanie sędziów w zatrudnieniu. Pozwany pracodawca był zobowiązany stosować się do wprowadzonych ustawą z dnia 20 marca 2009 roku zasad wynagradzania sędziów, jak również do interpretacji przepisów tej ustawy dokonanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Gdy natomiast Sąd pracy uzna, że na skutek wprowadzenia dyskryminujących w zakresie wynagradzania przepisów, doszło do nierównego traktowaniu pracownika w zatrudnieniu ma obowiązek zasądzić na rzecz takiego pracownika odszkodowanie.

Zgodnie bowiem z art.18^{3d} kp, osoba, wobec której pracodawca naruszył zasadę równego traktowania w zatrudnieniu, ma prawo do odszkodowania w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę, ustalane na podstawie odrębnych przepisów.

W wyroku z dnia 3 kwietnia 2008 roku (II PK 286/07, OSNP 2009/15-16/202) Sąd Najwyższy podniósł, że przewidziane w art. 18^{3d} kp odszkodowanie ma charakter szczególny. Powołany przepis nie wiąże bowiem odszkodowania z poniesieniem szkody majątkowej. Ze względu na charakter zabronionych Kodeksem pracy działań dyskryminujących odszkodowanie, o którym mowa w przepisie art. 18^{3d} kp, w pierwszym rzędzie ma kompensować szkodę na osobie i w tym zakresie nosi ono charakter swoistego zadośćuczynienia za doznaną z tytułu dyskryminacji krzywdę. Przepis nie określa zasad ustalania odszkodowania poza wprowadzeniem jego minimalnej wysokości "nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę, ustalone na podstawie odrębnych przepisów". Jego celem nie jest zatem wyrównanie szkody poniesionej przez pracownika w następstwie naruszenia równego traktowania w zatrudnieniu. W oparciu o wymieniony przepis nie można również dochodzić wyrównania szkody poniesionej przez pracownika przez nierówne traktowanie. Nadaje to odszkodowaniu cechy sankcji za samo naruszenie zasady równego traktowania.

Sformułowanie "odszkodowanie w wysokości nie niższej niż" bez określenia górnej granicy, zakłada różnicowanie wysokości odszkodowań w zależności od okoliczności konkretnego przypadku. Okolicznościami, które wpływają na wysokość odszkodowania przewidzianego art. 18^{3d} kp, są rodzaj i intensywność działań dyskryminujących. Zasadniczą funkcją tego odszkodowania jest jednak naprawienie szkody majątkowej. Tak przyjął Sąd Najwyższy w tezie I wyroku z dnia 22 lutego 2007 roku (I PK 242/06, OSNP 2008, nr 7-8, poz. 98), stwierdzając, że pracownik może dochodzić odszkodowania w wysokości różnicy między wynagrodzeniem, jakie powinien otrzymywać bez naruszenia zasady równego wynagrodzenia a wynagrodzeniem rzeczywiście otrzymywanym.

Powódka w niniejszym procesie domagała się zasądzenia kwoty 13.999,14 zł, jako odszkodowania za nierówne traktowanie oraz ustalenia, że od dnia 1 stycznia 2009 roku powinna jej przysługiwać VI stawka wynagrodzenia zasadniczego, a od dnia 26 lutego 2009 roku stawka VII. Żądanie powódki zasługuje w całości na uwzględnienie.

Pozwany pracodawca wskazał, że różnica w wynagrodzeniu powódki w okresie od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 30 listopada 2011 roku wynosi 13.999,14 zł (k.7). Pozwany w toku procesu nie kwestionował wysokości dochodzonego przez powódkę roszczenia.

Podkreślić przy tym należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 stycznia 2009 roku (III PK 43/08, OSNP 2010/13-14/160) odszkodowanie przewidziane w art. 18^{3d} kp jest odszkodowaniem, które obejmuje wyrównanie uszczerbku w dobrach majątkowych i niemajątkowych pracownika. Powinno wyrównać uszczerbek poniesiony przez pracownika, powinna być zachowana odpowiednia proporcja między odszkodowaniem a naruszeniem przez pracodawcę obowiązku równego traktowania w zatrudnieniu pracowników, a także odszkodowanie powinno działać prewencyjnie. W wyroku z dnia 3 kwietnia 2008 roku (II PK 286/07, OSNP 2009/15-16/202) Sąd Najwyższy podniósł, że przewidziane w art. 18^{3d} kp odszkodowanie ma charakter szczególny. Powołany przepis nie wiąże bowiem odszkodowania z poniesieniem szkody majątkowej. Ze względu na charakter zabronionych Kodeksem pracy działań dyskryminujących odszkodowanie, o którym mowa w przepisie art. 18^{3d} kp, w pierwszym rzędzie ma kompensować szkodę na osobie i w tym zakresie nosi ono charakter swoistego zadośćuczynienia za doznaną z tytułu dyskryminacji krzywdę. Przepis nie określa zasad ustalania odszkodowania poza wprowadzeniem jego minimalnej wysokości "nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę, ustalone na podstawie odrębnych przepisów". Jego celem nie jest zatem wyrównanie szkody poniesionej przez pracownika w następstwie naruszenia równego traktowania w zatrudnieniu. W oparciu o wymieniony przepis nie można również dochodzić wyrównania szkody poniesionej przez pracownika przez nierówne traktowanie. Nadaje to odszkodowaniu cechy sankcji za samo naruszenie zasady równego traktowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego pracodawcy na rzecz powódki A. Z. kwotę 13.999,14 zł tytułem odszkodowania.

Odsetek od odszkodowania powódka domagała się od dnia wezwania pozwanego do zapłaty, co miało miejsce w dniu 31 stycznia 2012 roku (k.8), stąd na mocy art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art 300 kp zasądzone odsetki ustawowe od dnia 31 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty.

Zasadne jest także żądanie ustalenia, że od 1 stycznia 2009 roku do dnia 25 lutego 2009 roku powódce przysługiwała VI stawka wynagrodzenia zasadniczego, zaś od 26 lutego 2009 roku stawka VII. Poczynione w sprawie ustalenia dały podstawę do uznania, że powódka wobec przyznania jej od dnia 1 stycznia 2009 roku stawki V, była nierówno traktowana w zatrudnieniu. Ze względu na ogólny staż pracy powódki i staż na stanowisku sędziego w sądzie okręgowym, powinna mieć ustaloną stawkę VI, zamiast V. Strona pozwana nie wdała się w merytoryczny spór, co do tego roszczenia.

Oceniając zasadność tego roszczenia, na wstępie podnieść należy, że zgodnie z art.189 k.p.c., powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Z powołanego przepisu nie wynika żadne ograniczenie w wytaczaniu powództwa o ustalenie istnienia stosunku prawnego, poza interesem prawnym w żądaniu tego rodzaju. Nie ma interesu prawnego ten, kto może skorzystać równocześnie z innej istniejącej formy obrony swoich praw. Jakkolwiek przyjmuje się niemal powszechnie, że możliwość dochodzenia przez powoda świadczeń z określonego stosunku prawnego wyklucza istnienie interesu prawnego w ustaleniu tego stosunku, to pogładowi temu należy przypisać znaczenie zasady, od której istnieją wyjątki. W szczególności decydujące w tym zakresie powinny być właściwości stosunku prawnego. Swoistość stosunku pracy polega na tym, że jego byt stanowi przesłankę powstania innych stosunków prawnych (i to ex lege, jak np. stosunku ubezpieczenia społecznego). Świadczenia wynikające ze stosunku pracy nie obejmują ogółu świadczeń przysługujących pracownikowi z tytułu zatrudnienia (np. należnych ze stosunków prawnych związanych ze stosunkiem pracy). Interes prawny pracownika w ustaleniu, jak w niniejszym roszczeniu, kategorii należnej stawki wynagrodzenia zasadniczego, nie wyczerpuje się jedynie w żądaniu świadczeń wynikających z łączącego strony stosunku prawnego. Przedmiotowe ustalenie warunkuje prawo do niektórych bieżących i przyszłych świadczeń powódki ze stosunku pracy. Art.189 k.p.c. nie ma przy tym charakteru wyłącznie prewencyjnego (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2001 roku, I PKN 333/00, OSNAPiUS 2003/1/12). Reasumując, należy stwierdzić, że interes prawny to potrzeba prawna. Wobec tego, należy ją rozumieć, jako istniejącą po stronie powodowej potrzebę uzyskania korzyści w sferze jej sytuacji prawnej.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy nie sposób odmówić powódce interesu prawnego w wystąpieniu z niniejszym roszczeniem.

Istnienie takiego interesu prawnego zostało także potwierdzone w prawomocnym wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 24 lutego 2011 roku (sygn. akt IV Pa 65/10), na mocy którego został zmieniony wyrok Sądu Rejonowego w Hawie oddalający powództwo w sprawie, w której powód domagał się ustalenia, iż wobec powołania z dniem 8 lipca 2009 roku na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego, począwszy od 1 października 2009 roku, przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze ustalone z zastosowaniem mnożnika podstawy ustalenia wynagrodzenia w wysokości 2,28. Uzasadnienie do tegoż wyroku, powoływane także w piśmie procesowym powódki, Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela. Co istotne, niniejsza sprawa jest w zakresie przedmiotu postępowania i analizy uregulowań prawnych, zbliżona. S. O. oceniając zasadność roszczenia powoda, także wskazuje, że ustawa z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy – Prawo o ustroju Sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw winna prowadzić do wypełniania wynikającej z art. 91 § 1 ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2007 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych zasady, której jedynymi czynnikami różnicującymi wysokości wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie są – staż pracy lub pełnione funkcje. Stąd, dla uniknięcia niesłusznego zróżnicowania wynagrodzeń sędziów w oderwaniu od ogólnego stażu na zajmowanym stanowisku sędziego lub równorzędnym stanowisku prokuratora, przy interpretacji jej uregulowań należy dać pierwszeństwo wykładniom systemowej oraz celowościowej, a nie literalnej.

Poza powyższym, należy wskazać, że oddalenie powództwa o ustalenie, w odniesieniu do uwzględnionego powództwa o odszkodowanie (co istotne, nie o wynagrodzenie) na gruncie dokonanej oceny tych samych okoliczności faktycznych i prawnych, prowadziłyby do wewnętrznej sprzeczności wydanego orzeczenia.

Wobec tego, należało ustalić, że od dnia 1 stycznia 2009 roku powódce przysługuje VI stawka wynagrodzenia zasadniczego, natomiast od dnia 26 lutego 2009 roku, wobec upływu w tej dacie kolejnego 5 – letniego okresu, stawka VII.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 477² § 1 kpc, do kwoty stanowiącej wartość jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki wynikającego z zaświadczenia złożonego przez pozwanego pracodawcę (zaświadczenie).

Mając na uwadze wynik sporu i działając na podstawie art. 100 zdanie 1 kpc, Sąd koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł.

Z tych też względów i na podstawie powołanych przepisów Sąd Rejonowy, orzekł jak w sentencji wyroku.